

Stanislav Novák
Kozlovská 3
751 02, Troubky
Letovice, 24.3.2012

Vážený pane Nováku,
nejdříve bych Vám chtěla říci, jak je mi líto, co postihlo již po druhé v historii obec, kde žijete. V roce 1997 si vyžádaly i několik lidských životů a díky nim se staly Troubky symbolem povodní. Avšak i v roce 2010 napáchaly velké škody a mě mrzí, že postihly znova Vás i ostatní nevinné obyvatele. Je jasné, že si teď určitě myslíte, že je voda zlá a nevyzpytatelná síla, která dokáže jen ničit a nedá se jí vůbec věřit. Ale v tom Vám musím odporovat. Ano, z části máte pravdu, vodě se nedá věřit, dělá si co chce a nebere ohledy na to, jestli nám nějak uškodí. Zkrátka, není to zvířátko které bychom si mohli ochočit a dělat si s ním, co se nám zlíbí. Je to mocný živel s ničivou silou. Ale já teď Vám připomenu, proč je tak drahocenná.

Voda sice bere životy, ale... díky ní vlastně žijeme. Protože největší cenu má pro nás ve své nečistější formě. Sklenice čisté vody, které se můžeme napít, je to největší bohatství. Také potoky, řeky, jezera, moře, oceány jsou domovem nespočetně krásných druhů živočichů, kteří by bez vody nemohli přežít. To je velké plus i pro nás, protože mi si můžeme pochutnat na rybách nebo třeba na ústřicích. Voda nás i očisťuje, léčí, smývá z nás nečistoty a dezinfikuje nám rány, které si způsobíme. Nesmíme ani zapomenout na to, že vodní elektrárny nám dodávají elektřinu a energii. Voda nám ale i přináší mnoho důvodů k radosti. Vždyť bez ní by neexistovalo mnoho oblíbených sportů – surfování, plavání, potápění, a samozřejmě i lední hokej nebo bruslení. V létě nás dokáže potěšit svým chladivým dotykem a naše mlsné jazyčky zásobuje nejrůznějšími chutnými výrobky. Ano, teď mluvím o ledové tříšti a zmrzlině. Voda přece není jen tekutá a nevypadá pořád jako „voda“. Dokáže změnit své skupenství, například na plynné – pára. A to mi musíte přiznat, posezení v sauně je opravdu úžasný relax. V zimě je všude kolem nás, mění se na led a sníh. Přináší nám inspiraci, jak už dětem nebo těm starším. Děti staví sněhuláky, iglů, či nějaké sněhové dráhy, po kterých pak sáňkují. Starší děti využívají sněhové svahy k lyžování nebo snowbordování. A ten kouzelný pohled na to, jak sněhové vločky něžně padají z oblohy, už dal mnoha básníkům důvod napsat nějakou krásnou báseň, malíři zas nakreslili už několik zimních obrazů. Je toho mnohem víc, ale nechám Vás, abyste se i sám díval okolo sebe a zjišťoval, proč je voda tak drahocenná. Jen ještě poslední věc. Voda je i hrdinka. Už zachránila mnoho životů a je nezbytnou parťáčkou hasičů a pomáhá jim s jejich bojem proti jinému živlu, ohni, který je snad ještě ničivější než ona sama. Touhle poslední větou si trochu odporuji k tomu, jak jsem psala, že se voda nedá ochočit. Nedá, alespoň ne úplně. Ale když chce, dokáže být naší pomocnicí i přítelkyní a je všude kolem nás. Doufám, že až si tenhle dopis přečtete, zase začnete mít aspoň trochu víru v tenhle krásný nespoutaný živel.

S pozdravem, Petra Hušnerová.

Petra Hušnerová,
15 let,
Základní škola Letovice, Komenského 5.